

Abstrakt

Tato diplomová práce se zaměřuje na tři případy tzv. Žlutých karet, součásti mechanismu včasného varování (Early Warning Mechanism), který byl uveden do legislativní praxe Evropské Unie s Lisabonskou smlouvou. Tyto praktické případy přispívají k objasnění vývoje meziparlamentní spolupráce mezi národními parlamenty členských států EU a schopnosti této spolupráce ovlivnit proces rozhodování v Unii. Táto práce zkoumá, jak byl mechanismus vytvořen a zda přispěl k navázání vyváženějšího propojení mezi občany EU a rozhodovacím procesem, a tak stvoření doplňujícího kanálu odpovědnosti vůči občanům. Dále se v textu zkoumá, do jaké míry byl mechanismus schopen vykompenzovat stav, ve kterém národní parlamenty byly odříznuty od evropských procesů.

Cílem této práce je posoudit funkčnost spolupráce národních parlamentů, a zda v těchto třech zkoumaných případech byl mechanismus efektivní. Dále se práce zabývá otázkou, zda nové pravomoci parlamentů naplnily cíl zmenšení problému demokratického deficitu. Pozornost je také věnována praktickým úskalím, se kterými se setkávají národní parlamenty při použití mechanismu a tomu, jak tato úskalí překonávají. Celkově vzato, práce je mnoho aspektovou analýzou mechanismu včasného varování a jeho praktického použití.